

Vyděrači z Bruselu: Jak trestat a zastrašovat každého, kdo by se chtěl zbavit okovů EU. Bude Brexit bez dohody? Uzavře Brusel svému bývalému spojenci trhy? Pokus ponížit britskou hrdost - ať to stojí, co stojí

- CZ24 News | 20. prosince 2020

VELKÁ BRITÁNIE: Crimson Alter se pozastavuje nad nehoráznými požadavky, kterými chce Brusel navzdory Brexitu učinit z Británie nesvéprávnou kolonii - protože tuší, že slabý premiér Johnson nakonec před vyděrači kapituluje

Jednání o podmínkách odchodu Británie z Evropské unie se vyvíjejí podle očekávaného scénáře, který je pro Borise Johnsona extrémně bolestivý - vše směřuje k takzvanému Brexitu bez dohody, tj. k vystoupení Velké Británie z Evropské unie bez smlouvy o tom, jak budou Londýn a Brusel nadále koexistovat. Vyhlička na takový vývoj událostí vyvolává ostré a nepříjemné emoce mezi britskými obyvateli a podnikateli, pro něž vyvstává nutnost vzít na sebe všechny důsledky přerušení ekonomických vazeb na EU a možného zavedení evropských cel, což ve skutečnosti nebude nic jiného, než uvalení ekonomických sankcí na Británii.

Abychom pochopili vážnost situace, stačí se podívat pouze na jeden aspekt přípravy Velké Británie na život po Brexitu: vláda Jejího Veličenstva zaslala obchodním řetězcům doporučení, aby si vytvořily zásoby potravin a mohly tak zajistit potřeby obyvatel v podmínkách ztíženého dovozu. Agentura [Reuters](#) s odkazem na The Sunday Times rovněž uvedla, že „ministři požádali dodavatele léků, zdravotnických potřeb a vakcín, aby si vytvořili rezervy na šest týdnů dopředu v ohrožených místech Spojeného království“.

Podle stejného zdroje bude Boris Johnson osobně řídit operaci za účelem záchrany Velké Británie před nedostatkem potravin a léků. Pokud ovšem v této věci projeví tolik smělosti a vynalézavosti jako v procesu vyjednávání o Brexitu, pak budou lidé ve Velké Británii hodni upřímného politování.

Kuriózní snažení

Nelze však říci, že by vláda Borise Johnsona nedělala nic pro obranu britské národní hrdosti. Problém je pouze v tom, že opatření zaměřená na prokázání odolnosti a odhodlání Londýna v boji za národní zájmy se pohybují v rozmezí od neúčinných až po ty naprosto komické.

[The Times](#) uvádí: „Policie Královského námořnictva bude mít pravomoc zajmout francouzské a další rybáře z EU, kteří nelegálně vstoupí do britských vod, pokud Velká Británie opustí EU bez dohody. Vláda připravuje zákony rozšiřující pravomoci námořní policie, aby její příslušníci mohli vstoupit na palubu cizích lodí a zajmout rybáře na základě obavy z násilných střetů v Lamanšském průlivu. Královské námořnictvo je rovněž připraveno nasadit čtyři hlídkové lodě, které budou zastavovat a dokonce zabavovat rybářská plavidla EU, pokud nelegálně vplují do Lamanšského průlivu poté, co Británie vystoupí z EU bez dohody.“

Nelze si nevšimnout, že pokud situace dospěla do bodu, kdy se připravují vojenské operace k zajištění evropských rybářů i s jejich loděmi, potom je světu vysíláno jasné znamení: vztahy mezi Londýnem a Bruselem dosáhly fáze otevřeného nepřátelství a neochoty dodržovat alespoň minimální úroveň slušnosti v zájmu zachování dřívější „evropské solidarity“.

Vezmeme-li navíc v úvahu fakt, že sám Johnson v září [obvinil](#) Evropskou unii z přípravy (pravděpodobně námořní) potravinové blokády Velké Británie a zejména Severního Irska, můžeme dojít k závěru, že nejsme svědky dočasného excesu, ale systémové degradace vztahů mezi Velkou Británií a Bruselem – obě strany hledí na protivníka prismatem způsobit druhému co největší újmu.

Mráz přichází z Bruselu

Mohlo by se zdát, že se obě strany konfliktu chovají srovnatelně iracionálně: z pohledu strategických zájmů Evropské unie není vytvoření dalšího nepřítele dobrý nápad a z hlediska zájmů Velké Británie je proměna Evropské unie na věčný zdroj problémů a obtíží stejně tak špatná.

Problém je však v tom, že obě strany se ve skutečnosti chovají zcela racionálně a řídí se pro danou situaci specifickou logikou: Evropská unie, aby se vyhnula hrozbě dalších Brexitů v podobě vystoupení Itálie, Finska, nebo Polska s Maďarskem, musí Velké Británii způsobit co největší škody. Z pohledu evropských integračních fanatiků je každý příběh o nedostatku potravin ve Velké Británii vhodným propagandistickým materiálem zaměřeným na vyvolání jednoduchého a srozumitelného reflexu mezi členskými státy EU: „Pokud si odhlasujete odchod z EU, nebudete mít co jíst, nebudete mít ani aspirin v lékárnách – tak jako Britové.“

A podíváme-li se na situaci očima Borise Johnsona, pak je vše ještě jednodušší: návrhy Bruselu na řízený odchod Británie z Evropské unie, který by umožnil zachovat víceméně přiměřenou

ekonomickou spoluprací a vzájemný přístup na evropský a britský trh, obsahují požadavek, aby Velká Británie v podstatě nadále plnila všechny pokyny EU, před nimiž utíká. Zvláště pokud jde o ekonomické pobídky (tj. jejich absenci), technické předpisy a prvky regulace vnitřního trhu práce – to vše proto, aby se z Velké Británie nestal zdroj levnějších produktů, které budou konkurovat (absurdními regulacemi zbytečně drahému) unijnímu zboží na trhu EU.

Zároveň, jak správně poznamenává Johnson, je Velká Británie vyzývána, aby předem souhlasila nejen se současnými ale také s budoucími pravidly Evropské unie, přitom bez možnosti tato pravidla ovlivnit. Londýnu je zkrátka nabízen status nesvéprávné kontinentální kolonie jako trest za Brexit, jímž Angličané smrtelně urazili dosud všemocné bruselské úředníky, .

Britský ministr zahraničí Dominic Raab v rozhovoru pro Sky News [řekl](#): „EU je znepokojena tím, že Británie může ve skutečnosti odejít z EU, a přitom být úspěšná. Proto se Brusel obává o své konkurenční výhody – a to i při uplatnění běžných mezinárodních pravidel.“

Toto prohlášení má racionální jádro: EU i Velká Británie operují v mezinárodním obchodu s pravidly WTO, která by se v případě dohody o Brexitu teoreticky měla stát normou i při jejich vzájemném obchodování, pokud jde o přístup na trhy obou zemí. Britové se ale obávají, že Evropská unie okamžitě zavede proti Velké Británii ochranná cla s cílem zadusit britské společnosti, připravit zemi o investice a účinně jí zamezit přístup na unijní trh.

Ponižující vydírání

[The Guardian](#) uvádí příklad důsledků uvedeného přístupu: „Nissan je jedním z mnoha výrobců, kteří tvrdí, že nemají plán B pro případ, že se Velká Británie oddělí od jednotného trhu EU. Automobilový průmysl očekává od zavedení 10% celních tarifů růst spotřebitelských cen. Z dlouhodobého hlediska budou nedostatečné vazby na výrobce se sídlem v EU omezovat investice ve Velké Británii, zejména do nových průmyslových odvětví, jako jsou třeba elektroauta“ (která Johnson nyní jako šílenec prosazuje ještě urputněji než zeleným sebezničením posedlý Brusel).

Podobné problémy nastanou i v jiných průmyslových odvětvích. Unijní úředníci a politici jsou si plně vědomi efektivity této taktiky a vyvíjejí proto stále větší tlak na své londýnské oponenty. Jak zdůrazňuje vládní zdroj [The Daily Mail](#), který popisuje postoj německé kancléřky: „Angela Merkelová byla odhodlána přinutit Británii, aby se plazila po rozbitém skle, a ne přistoupit na kompromisy.“

Postup Evropské unie bude mít samozřejmě významné negativní důsledky z hlediska postoje řadových Britů k politice Bruselu. Nelze prostě přitakávat těm, kteří přišli s taktikou, jak donutit „londýnské snílky“ a hrdé bojovníky za opětovné získání britské nezávislosti, aby se „plazili po rozbitém skle“. Předně je zcela nemožné si představit totální ponížení dědiců Britského impéria. Současně jde o jasný důkaz toho, že páni většího odbytového trhu (jakým je EU) budou navzdory vznešeným frázím o liberalismu vždy podrážet nohy těm, kteří ovládají menší trhy (Spojené království).

Je dobré tuto lekci sledovat. Může se z ní hodně poučit každý, kdo by usiloval o nezávislost, a hodlal přitom vybudovat slušné a korektní vztahy s těmi, kteří mají stále iluze o své schopnosti diktovat druhým imperiální podmínky:

S vyděrači a teroristy se nevyjednává.

Autor: Crimson Alter

Překlad: www.protiproud.cz

Zdroj: <https://ria.ru/>